

РЕШЕНИЕ

№ 312

гр. София, 11.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 13.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **9660** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл. 40 от Закона достъп до обществена информация /ЗДОИ/.
Образувано е на основание постъпила жалба от П. А. В. от [населено място], депозирана чрез пълномощника ѝ адв. Ю. Д. от САК срещу Решение рег. № ИА_ИЕУ-4302/26.09.2023 г. на и.д. Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ /ИАИЕУ/, с което ѝ е отказан достъп до обществената информация по т.2 от заявление рег. №УРИ 1692966196097/25.08.2023 г., подадено чрез платформата по чл.15а ЗДОИ, препратено по компетентност от Министерство на електронното управление с писмо от 30.08.2023 г. Твърди се, че търсената информация не съставлява търговска, производствена тайна или друго законово защитено от публичен достъп обстоятелство. Според жалбоподателя не е било необходимо съгласието на третите лица за предоставяне на информацията, тъй като те също са държавни органи, които създават или съхраняват обществена информация. Твърди се също наличието на надделяващ обществен интерес от разкриването на информацията, като според жалбоподателя органът е следвало да установи, че не е налице надделяващ обществен интерес, за което обстоятелство липсват мотиви в решението. Излагат се доводи, че липсата на мотивиране от страна на административния орган по какви критерии и на какво основание е приел, че исканата обществена информация представлява държавна/служебна тайна в своята съвкупност ограничава правото на защита на адресата на акта и пречатства съдебния контрол. Излагат се доводи и за противоречие

на решението с целта на закона. По тези съображения, подробно мотивирани в жалбата, се иска отмяна на оспорения отказ, като преписката се върне за ново разглеждане и произнасяне със задължителни указания за извършване на съответните действия по предоставяне на достъп до информацията по същество. Претендира се присъждане на направените разноски.

Ответникът Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ в представен писмен отговор оспорва жалбата. В съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрисконсулт К. излага съображения в подкрепа на оспорвания акт. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок, спазени са изискванията на закона и жалбоподателят е надлежна страна, поради което е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административното производство е образувано по заявление за достъп до обществена информация, постъпило в Министерството на електронното управление и препратено по компетентност по реда на чл.32, ал.1 от ЗДОИ на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“. В заявлението по т.1 е поискана следната информация: „Предоставя ли Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ някоя от услугите, посочени на страницата на агенцията: <https://iaieu.egov.bg/wps/portal/agency-iaieu/infrastructure> (напр. инфраструктура като услуга (Infrastructure as a Service-IaaS), хостинг, ко-локация, съхраняване на данни или архив, Virtual Machine Backup as a Service, Storage as a Service (STaaS), присъединяване на on premise и/или публични ресурси, виртуален център за данни и виртуален частен облак, мрежови услуги (DNS, DHCP, NTP, NAT, PAT) на:

- а) Министерство на здравеопазването;
- б) НЗОК;
- в) Министерство на вътрешните работи;
- г) Висшия съдебен съвет;
- д) Прокуратурата на Р. България;
- е) Съдилища;
- ж) Народно събрание;“

В същото по т.2 е поискано при наличие на предоставяни услуги, същите да бъдат уточнени и да бъдат предоставени копия от сключените споразумения или други документи, относими към предоставянето на съответните ресурси.

В заявлението е посочено, че заявителят желае да получи информацията във формата на е-копия на документите, които я съдържат, които да бъдат изпратени на електронна поща и да бъдат публикувани в Платформата за достъп до обществена информация.

По постъпилото заявление Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ се е произнесъл с Решение ИА_ИЕУ-4053/05.09.2023 г. като е разрешил частичен достъп до исканата информация, отнасящ се до наличието и вида на предоставяните от ИА ИЕУ услуги на

посочените администрации. В решението е посочено, че по искането за предоставяне на е-копия на документи, същите не е възможно да бъдат предоставени със същото на основание чл.31, ал.1 и чл.27 от ЗДОИ и с оглед конфиденциалност на информацията при изпълнение на задълженията на ИАИЕУ, като предоставящ услугата на съответната администрация. Посочено е, че на основание чл.31 от ЗДОИ решението за предоставяне на е-копия на документи ще бъде изпратено на заявителя в рамките на законоустановения допълнителен срок, посочен в ал.1 на чл.31 ЗДОИ, след получено становище от съответната администрация.

На същата дата са изпратени писма до Народното събрание на Р. България, Висшия съдебен съвет, Прокуратурата на Р. България, Министерството на здравеопазването и Националната здравноосигурителна каса на основание разпоредбата на чл. 31 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), с които е поискано становище относно предоставяне на поисканата информация в срок до 08.09.2023 г. Изрично несъгласие е заявено от НЗОК. Народното събрание е посочило, че не ползва посочените услуги, а другите администрации са посочили информацията в кои части от документите може да бъде предоставена и кои не.

Издадено е процесното Решение № ИА_ИЕУ-4302/26.09.2023 г. на и.д. Изпълнителния директор на ИАИЕУ, с което на основание чл.28, ал.2, във вр. с чл.38, чл.37, ал.1, т.1 и 2, чл.31, ал.4, чл.15в, и чл.2, ал.1 и ал.5 от ЗДОИ е отказан достъп до обществената информация по т.2 от заявлението. Решението е мотивирано с оглед представените становища и предвид формата на сключените между страните споразумения и разменени документи за предоставяне на посочените услуги и информацията в тях, като е прието, че поисканата информация, под формата на е-копия на документите, които я съдържат, не представлява обществена информация по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ. Посочено е също, че информацията в посочените документи представлява класифицирана информация, съдържат се лични данни и друга чувствителна информация, като включително в част от тях са заложили изрични клаузи за конфиденциалност. Посочено е също, че предоставянето на е-копия на исканите документи не носи допълнителна и/или по-голям обем информация в отговор на поставените със заявлението въпроси. Решението е съобщено на жалбоподателя на 28.09.2023 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Оспореното в настоящото производство решение е индивидуален административен акт по смисъла на чл.28, ал.2 ЗДОИ, подлежащ на съдебен контрол е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл. 40 ЗДОИ. Същото е издадено от компетентен орган – Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“, като в хода на проведеното административно производство не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК.

Настоящият съдебен състав счита, че оспореното решение съдържа необходимите реквизити, съгласно изискването на чл.38 ЗДОИ, при което не е налице основание за

неговата отмяна по чл.146, т.2 АПК. Посочени са правното и фактическо основание за отказ, както и датата, на която е прието, че това е така. Ясно е кой орган го е издал, по кое заявление и до кого е адресирано.

Съдът счита, че процесният отказ е постановен в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, но по съображения, различни от тези, изложени в оспорения административен акт.

Съгласно чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Задължените субекти да предоставят обществена информация са посочени в чл.3 ЗДОИ и това са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. ЗДОИ се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително публичноправните организации по смисъла на §1, т.4 ДР на ЗДОИ.

Според разпоредбата на чл.25, ал.1, т.2 от ЗДОИ заявлението следва да съдържа задължително описание на исканата информация. От направеното от заявителя описание може да бъде обоснован извод кой е задълженият субект, но не и дали исканата информация е обществена по смисъла на определението на чл.2, ал.1 ЗДОИ, и респективно дали са основания за ограничаване на достъпа до нея или пък съответно за отказ от предоставяне, предвидени в чл.13, ал.2 и чл.37, ал.1 ЗДОИ.

Така формулирано искането е за предоставяне на копия „от сключени споразумения или други документи, относими към представянето на съответните ресурси“, без да е посочена конкретна информация, съдържаща се в търсените документи, до която се иска достъп. При описанието на информацията, до която се иска достъп, заявителят може да посочи индивидуализиращите белези на документите, в които тази информация се съдържа, но това не е задължителен елемент на заявлението по чл.25, ал.1, т.2 от ЗДОИ, както и обратното използването на пълна индивидуализация на информационния носител не променя смисъла на искането, когато е ясно, че се иска достъп до обществена информация, а не извършване на административна услуга или издаване на документ (копие на документ). В случая за административния орган не е възникнало задължение да приложи разпоредбата на чл.29, ал.1 ЗДОИ, тъй като само когато не е ясно точно каква информация се иска или когато тя е формулирана много общо, заявителят се уведомява за това и има право да уточни предмета на исканата обществена информация в определен срок. В процесното заявление ясно е посочено, че се искат копия от документи, което потвърждава извода, че разпоредбите на ЗДОИ в тази част са неприложими.

Съгласно утвърдената съдебна практика по приложение на ЗДОИ в този закон се регламентира достъпа до информация, а не достъпа до документи (носителите на информация). Документите са материални носители на информация, но ако същата не се претендира като описание на сведения или знание за някого или нещо, а само като искане за предоставяне на документ, то такава информация не се дължи.

Предвид изложеното съдът счита жалбата за неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото и предвид разпоредбата на чл.143, ал.4 АПК ответникът, чийто процесуален представител е направил своевременно искане за присъждане на такива, има право на разноски. Предвид това оспорващата следва да бъде осъдена да

заплати на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. А. В. от [населено място] депозирана чрез пълномощника ѝ адв. Ю. Д. от САК срещу Решение рег. № ИА_ИЕУ-4302/26.09.2023 г. на и.д. Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“, с което ѝ е отказано да бъдат предоставени е-копия на документите, посочени в т.2 от заявление рег. №УРИ 1692966196097/25.08.2023 г., подадено чрез платформата по чл.15а ЗДОИ, препратено по компетентност от Министерство на електронното управление с писмо от 30.08.2023 г. , включително изпращането им на посочената в заявлението електронна поща и публикуването им на Платформата за достъп до обществена информация, съгласно чл.15в ЗДОИ.

ОСЪЖДА П. А. В. да заплати на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

СЪДИЯ: